

РЕШЕНИЕ

№ 3191

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **611** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр. чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Общинска служба по земеделие – „Източна“ срещу Решение № 184558, постановено на 05.08.2019 г. от Софийски районен съд, ГО, 26 състав по гр. дело № 16207/ 2018г., с което е обявено за нищожно Решение № 3369/ 11.01.2018 г. на ОСЗ – „П.“ /сега „Източна“/, с което се отказва възстановяване на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 5,761 дка, четвърта категория, находяща се в землището на [населено място] в местността „Кантона“, заявен под № 13 в заявлението и установен с решение на СРС, 42 състав по гр. дело № 10598/ 2005г.

Касаторът счита оспореното решение за неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Акцентира, че е допустимо с решение на ОСЗ да се признае собствеността върху даден имот, а с последващо решение, постановено след изследване на предпоставките за възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници да се откаже възстановяване на имота в реални граници. Този извод следва и от чл.18д, ал.2 ППЗСПЗЗ вр. чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ. Обстоятелството, че правото на собственост върху процесния имот се е наложило да бъде признато по реда на чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ, не отнема правомощието на ОСЗ да откаже възстановяване на имота в реални граници при положение, че не са налице

предпоставките да се извърши възстановяване.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отхвърляне на подадената от Д. Б. И. жалба, алтернативно - делото да се върне за ново разглеждане на СРС.

Касаторът се представлява в открито съдебно заседание от адв. Н., който поддържа жалбата. Възражава за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат. В писмено становище развива съображенията си за неправилност на обжалваното решение.

Ответникът, Д. Б. И., се представлява в съдебно заседание от адв. Г., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С Решение № 3369 от 29.05.2006 г. на ОСЗГ К., по заявление вх. № 3369 от 16.03.1992 г., е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот - нива от 6.000 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, заявен с пореден № 13 от заявлението.

Решение № 3369 от 29.05.2006 г. на ОСЗГ - „К.“ е издадено в изпълнение на решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд, ГК, 42 състав по гр. дело № 10598/ 2005 г., с което на основание чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ се признава за установено по отношение на ОСЗГ – „К.“ правото на възстановяване на собствеността на наследниците на В. К. Б. върху следния недвижим имот: нива от 6.000 дка, находяща се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, при съседни: С. Л., Т. А., И. В. и С. К..

С Решение № 3369 от 11.01.2018 г. на ОСЗ – „П.“, по заявление вх. № 3369 от 16.03.1992 г., е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот: нива от 5.761 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, заявен с пореден № 13 от заявлението и установен с решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд, ГК, 42 състав по гр. дело № 10598/ 2005 г. по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ. С т.П от Решение № 3369 от 11.01.2018 г. ОСЗ – „П.“ отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот: нива от 5.761 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, заявен с пореден № 13 от заявлението и установен с решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд. Посочва се, че правото на собственост не се възстановява, тъй като бившият имот № 41 по плана на старите имоти за местност „Кантона“ попада върху поземлен имот с идентификатор 68134.8591.1, предоставен на МОН – Л. университет [населено място], за който е съставен акт № 08404 от 18.03.2014 г. за публична държавна собственост и съгласно чл.7, ал.4 от ЗДС собствеността върху имоти – публична държавна собственост не подлежи на възстановяване. За имота се следва обезщетение съгласно чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

Първостепенният съд е приел, че с Решение № 3369 от 11.01.2018 г. ОСЗ – „П.“ отказва да възстанови правото на собственост върху същите имоти, за които има влязло в сила съдебно решение /решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд, ГК, 42 състав по гр. дело № 10598/ 2005 г./ и предишно решение на ОСЗ за възстановяване / Решение № 3369 от 29.05.2006 г./ СРС е счел, че Решение № 3369 от 11.01.2018 г. е нищожно поради липса на компетентност на колективния административен орган да се произнесе по преписката при липса на основания за изменение и/или отмяна на предходното постановено Решение № 3369 от 29.05.2006 г., касаещо същия имот.

Решението е неправилно.

Съгласно чл.14 от ЗСПЗЗ общинската служба по земеделие се произнася с решение относно: 1. възстановяването на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници.; 2. възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници с план за земеразделяне; 3. признаването на правото на собственост при условията на § 4 - 4л.

Съгласно чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ лицата, пропуснали да подадат заявления в срок, могат да установят с иск правото да възстановят собствеността си върху земеделските земи, като въз основа на постановеното решение общинската служба по земеделие при спазване изискванията на този закон определя земите, върху които се възстановява собствеността. Видно от посочената разпоредба, в случаите, когато съдът е уважил иск с правно основание чл.11,ал.2 от ЗСПЗЗ, въз основа на съдебното решение общинската служба по земеделие следва да издаде само решение относно земите, които се възстановяват, т.е. решение по чл.14, ал.1,т.1 или т.2 от ЗСПЗЗ.

В разглеждания случай с Решение № 3369 от 29.05.2006 г. на ОСЗГ К. е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижим имот - нива от 6.000 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“. С Решение № 3369 от 11.01.2018 г. на ОСЗ – „П.“ също е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот: нива от 5.761 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, но с т.ІІ от решението е отказано възстановяването на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижимия имот, тъй като попада върху поземлен имот, предоставен на МОН – Л. университет [населено място], за който е съставен акт № 08404 от 18.03.2014 г. за публична държавна собственост, т.е. касае се за волеизявления на административния орган с различен предмет. Следователно в производството по чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ спорът между страните е дали са налице условията за възстановяване на имота в стари реални граници или за него следва да се определи обезщетение по чл.10б ЗСПЗЗ. Съгласно чл.14, ал.3, изр.трето от ЗСПЗЗ, според която при жалба срещу решение на общинската служба по земеделие, районният съд решава спора по същество, т.е. съдът служебно следва да събере доказателства и да прецени налице ли са условията за възстановяване на имота в стари реални граници.

Съгласно чл.24, ал.2 ЗСПЗЗ, правото на собственост на държавата върху земеделски земи, предоставени на научни, научно-производствени и учебни заведения, включително и на Министерството на транспорта, на местата за лишаване от свобода, на семеипроизводствени и племенни стопанства, овощни разсадници, пепиниери и

маточници, на горски разсадници и на ловни стопанства и на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, доколкото са необходими за тяхната дейност, се запазва в размер, съответстващ на основната им дейност, определен от Министерството на земеделието, храните и горите след вземане мнението на заинтересуваните ведомства.

В тази връзка районният съд не е събрал служебно доказателства относно това попада ли имота в учебно-опитното поле на ЛТУ; от кога представлява опитно поле и от кога е ползвано преди предоставянето му на ЛТУ през 2008г., като относно тези обстоятелства би могъл да се изиска и АДС №1074/06.07.1970г., предхождащ АПДС от 2014г.; определена ли е площ на полето от МЗХГ и попада ли процесният имот в нея.

Следва да се провери и дали възстановяваният имот е застроен или върху него са проведени мероприятия, които да не позволяват възстановяване на собствеността с оглед преценка по чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

Относно наличието на предпоставки за възстановяване на имота в стари реални граници следва да се обсъдят и представените пред касационната инстанция доказателства. Следва да се установи и дали е налице идентичност между имота, посочен в обжалваното решение на ОСЗ „П.“ от една страна и от друга имотът, посочен в АПДС, скица и другите писмени доказателства, представени при касационното обжалване.

При новото разглеждане следва да се изслуша заключение по СТЕ със задачите, допуснати при първоначалното разглеждане, както и вещото лице да отговори и на въпроси относно това дали имотът попада в учебно-опитно поле на ЛТУ, както и относно наличието на застрояване или проведено мероприятие върху имота, като съобрази и събраните при касационното производство писмени доказателства, а също и доказателствата, указани по горе в решението, след служебното им събиране.

С оглед горното настоящият касационен състав намира, че ще следва да отмени решението на СРС и да върне делото за разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на дадените по –горе указания.

По разносните произнасянето следва да е при новото разглеждане от СРС.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 във вр. с чл.222, ал.2 АПК във вр. с чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ, Административен съд София-град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение Решение № 184558, постановено на 05.08.2019 г. от Софийски районен съд, ГО, 26 състав по гр. дело № 16207/ 2018г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

